



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 342/2014-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 2. júla 2014 predbežne prerokoval sťažnosť P. K., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 50/08 v období po vydaní nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II. ÚS 327/2011-33 z 26. októbra 2011 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť P. K. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

Odôvodnenie:

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 19. mája 2014 doručená sťažnosť P. K. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 50/08 v období po vydaní nálezu ústavného súdu č. k. II. ÚS 327/2011-33 z 26. októbra 2011.

Zo sťažnosti vyplýva, že v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 9 C 50/08 sa sťažovateľ domáha rozhodnutia o neplatnom skončení svojho pracovného pomeru a s tým súvisiacich finančných nárokov (náhrady mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru, pozn.), pričom podľa sťažovateľa aj napriek tomu, že ide o konanie, od výsledku ktorého závisí zabezpečenie jeho základných životných potrieb, ako aj napriek tomu, že v tejto veci podal predsedníčke okresného súdu sťažnosť na prietahy v konaní, a napokon aj napriek tomu, že v tejto veci už ústavný súd raz nálezom č. k. II. ÚS 327/2011-33 z 26. októbra 2011 konštatoval porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, okresný súd koná naďalej v tejto jeho veci so zbytočnými a neodôvodnenými prietahmi, čím sa predlžuje stav jeho právnej neistoty a oddaľuje sa právoplatné skončenie sporu.

Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného tiež uviedol:

«Sťažovateľ má za to, že Okresný súd Bratislava II nevenoval dostatočnú pozornosť konaniu sp. zn. 9 C/50/2008, v ktorom bol zaviazaný nálezom ústavného súdu ku konaniu bez prietáhov. Sťažovateľova vec, spor o neplatnosť skončenia pracovného pomeru vstúpil do siedmeho roku trvania, vec sa stále nachádza „len“ na súde prvého stupňa, pričom podľa sťažovateľa nebolo do podania tejto ústavnej sťažnosti vo veci rozhodnuté zákonom

predpísaným postupom. Oznámenie sťažovateľovi o úspechu v konaní zákonnou sudkyňou mimo pojednávacej miestnosti je sporným úkonom súdu. Z hľadiska zákonnosti a ústavnej udržateľnosti predmetného úkonu súdu pre posúdenie zbytočných prietahov konania je dôležitou otázkou, či vôbec došlo k verejnému vyhláseniu rozsudku.

Postup Okresného súdu Bratislava II po rozhodnutí ústavného súdu sťažovateľ považuje za neefektívny a nehospodárny, nekorešpondujúci s ustanovením § 6 a § 100 Občianskeho súdneho poriadku. Zákonná sudkyňa nechodila na pojednávania pripravená, niektoré pojednávania zbytočne odročovala a niektoré vytyčovala zbytočne z dôvodu zlého manažovania vedenia konania, (napr. svedkovia mohli byť predvolaní na jedno pojednávanie). ...

Sťažovateľ má za to, že postupom Okresného súdu Bratislava II po náleze Ústavného súdu SR dochádza v konaní sp. zn. 9 C/50/2008 k opakovanému porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie jeho veci v primeranej lehote garantovaného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru a k porušeniu základného práva na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prietahov čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

Siedmy rok pretrvávajúci stav právnej neistoty neplatného skončenia pracovného pomeru negatívne vplyva na duševné a telesné zdravie sťažovateľa, spôsobuje mu vážne spoločenské problémy, vyradenie zo spoločnosti, stratu viery v spravodlivosť, nezávislosť a nestrannosť súdництва, životnú úroveň pod hranicou životného minima, ohrozuje sťažovateľovi zákonom stanovené povinnosti vyživovať osoby odkázané na jeho výživu, spôsobuje mu neustály stres z vyhodenia z nájmu časti bytu pre možné nezaplatenie nájomného, znemožňuje sťažovateľovi rozvoj osobnosti a vzdelávania sa a neprimerane oddaľuje zákonné vyporiadanie pracovnoprávneho vzťahu sťažovateľa so žalovaným vo veci.»

Vzhľadom na uvedené sťažovateľ žiada, aby po prijatí jeho sťažnosti na ďalšie konanie ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„Základné právo sťažovateľa P. K. na prejednanie veci v primeranej lehote upravené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a právo na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej

republiky postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní sp. zn. 9C/50/2008 bolo opakovane porušené.

Okresnému súdu Bratislava II prikazuje vo veci sp. zn. 9 C/50/2008 konať vo veci bez zbytočných prieťahov.

Sťažovateľovi priznáva nemajetkovú ujmu v sume 3.000 €, ktorú mu je Okresný súd Bratislava II povinný zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Okresný súd Bratislava II je povinný uhradiť sťažovateľovi trovy konania o ústavnej sťažnosti a trovy právneho zastúpenia sťažovateľa advokátom. “

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Pri predbežnom prerokovaní podania sťažovateľa ústavný súd zistil, že sťažovateľ nie je v konaní pred ústavným súdom kvalifikovane právne zastúpený advokátom.

Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom alebo komerčným právnikom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku alebo Trestného poriadku.

Podľa § 30 Občianskeho súdneho poriadku účastníka, ktorý požiada o ustanovenie advokáta a u ktorého sú predpoklady, aby bol oslobodený od súdnych poplatkov, súd odkáže na Centrum právnej pomoci. O tejto možnosti súd účastníka poučí.

Podľa prvej vety § 138 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku na návrh môže súd priznať účastníkovi celkom alebo sčasti oslobodenie od súdnych poplatkov, ak to pomery účastníka odôvodňujú a ak nejde o svojvoľné alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva.

Z citovaných ustanovení vyplýva jednako, že nevyhnutným predpokladom podania sťažnosti spôsobilej iniciovať konanie pred ústavným súdom je, aby bol sťažovateľ v tomto konaní zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom z radov advokátov, a jednako že v prípade, ak sťažovateľ nemá dostatočné finančné prostriedky na ustanovenie si právneho zástupcu, mu tohto právneho zástupcu na jeho žiadosť v prípade, že nejde o zjavne bezúspešné uplatnenie práva, po posúdení jeho majetkových, osobných a zárobkových pomerov ustanoví Centrum právnej pomoci.

Vzhľadom na skutočnosť, že sťažovateľ bol účastníkom konania v konaní pred ústavným súdom opakovane už v minulosti, a uvedené mu teda bolo známe, ako aj

vzhľadom na skutočnosť, že zo zapožičaného súdneho spisu ústavný súd zistil, že v prípade sťažovateľa nejde o zjavne bezúspešné uplatnenie si práva na ochranu svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru v postupe okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 50/08 v období po rozhodnutí ústavného súdu č. k. II. ÚS 327/2011-33 z 26. októbra 2011, ústavný súd, ktorý v zmysle uvedeného nie je oprávnený v civilnej veci sám ustanoviť sťažovateľovi právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, týmto sťažovateľa odkazuje, aby sa so žiadosťou o ustanovenie právneho zástupcu pre účely konania pred ústavným súdom v danej veci obrátil na Centrum právnej pomoci. Po zvolení si právneho zástupcu sťažovateľom alebo po jeho ustanovení Centrom právnej pomoci sťažovateľ má možnosť obrátiť sa v danej veci so sťažnosťou na ústavný súd opätovne.

Uvedené bolo podkladom na rozhodnutie ústavného súdu, ktorý podanie sťažovateľa odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde), tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Keďže podanie bolo odmietnuté ako celok a rozhodnutie o prikázaní okresnému súdu vo veci konať, ako aj rozhodnutie o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia a úhrady trov konania je viazané na vyslovenie porušenia práva alebo slobody sťažovateľa (čl. 127 ods. 2 prvá veta ústavy), ústavný súd o týchto nárokoch už nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. júla 2014